

[Arbejdsministeren]

ikke af den opfattelse. Hvorfor skal landbrugets børnearbejde ikke beskyttes på nøjagtig samme måde som børnearbejde andre steder i erhvervslivet? Det, der er sket ved den nye arbejdsmiljølov, er jo alene – endda med nogle mere lempelige ordninger for landbruget – at man har fået principielt de samme regler for beskæftigelse i landbruget som dem, man kender i andre erhverv her i samfundet.

Jeg kan sige, at ved udarbejdelsen af den nye arbejdsmiljølov var landbrugets organisationer inddraget i arbejdet og har tilsluttet sig det resultat, der kom ud af arbejdet. Jeg kan også sige, at disse regler, herunder også den mere lempelige overgangsordning for de 16–18-årige, er udformet i samarbejde med landbrugets organisationer.

Jeg har lidt svært ved at se, at der skulle være tale om konkurrenceforvridning, ødelæggelse af erhvervet osv., ved at vi har visse minimale beskyttelsesregler for børnearbejde inden for landbruget. Jeg synes, at vi i stedet for skulle samarbejde om at finde sådanne regler, som er fornuftige for erhvervet, samtidig med at vi ikke svigter hensynet til børnenes sikkerhed.

Jeg er ikke informeret i detaljer om de regler, der gælder i de øvrige EF-lande, men det er mit indtryk, at både på nordisk plan og på EF-plan arbejder man på at sikre en stadig bedre beskyttelse for børnearbejdet i landbruget.

Fuglsang (DKP):

Jeg må sige, at jeg delvis har fået besvaret det, jeg ville spørge om, gennem ministerens sidste svar. Jeg havde nemlig tænkt på det samme spørgsmål, men jeg vil nok sige set fra en lidt anden synsvinkel, om ikke netop det materiale og de oplysninger, som foreligger, i og for sig motiverer, at man på visse områder foretager en stramning af en hel række gængse regler. Jeg har da ikke noget imod, at landbruget har de bedst mulige forhold, men det bør ikke uvægerligt være på bekostning af dem, som er beskæftiget ved det, og slet ikke på bekostning af børn og mindreårige.

Hvis jeg skulle stille et spørgsmål, var det altså, om man stadig væk følger med og tænker på stramning. Vi har fået cirkulæret om gylletankene, og selve traktorområdet er også

immervæk ret så farligt, og mit spørgsmål går nærmest i den retning.

Lowzow (KF):

Det er jo en kendsgerning, at der kommer betydelig flere unge til skade ved at køre knallert end ved at køre traktor i Danmark. Jeg ved, ministeren er gået ind for en 15 års aldersgrænse ved knallerter, og jeg tænker, at ministerens omsorg er lige så stor for knallertkørere, når de er 15 år, som for traktorførere, når de er 15 år. Jeg vil derfor spørge ministeren, om han vil gå ind for, at man kan få traktorkørekort som 15-årig – dette er dog en erhvervsudfoldelse, og der skal et kørekort til som 15-årig, så man bliver ligestillet med den fare eller ikke-fare, som ministeren altså er gået ind for for knallertkørere – eller om ministeren vil træffe den modsatte beslutning og mener, at alderen for knallertkørekort skal bringes op til 16 år.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal lade hr. Lowzows interessante spørgsmål gå videre til min kollega justitsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til undervisningsministeren af:

John Winther (KF):

»Hvilke stillinger mener ministeren eventuelle dimittender fra hold 620 ved nordisk institut på Århus universitet kan bestride i folkeskolen, gymnasiet eller på højere læreanstalter, og hvad har ministeren eller Århus universitets ledelse gjort for at sikre, at bevilningerne til andendelsstudiet i dansk på nordisk institut anvendes til studier i faget dansk?«

(Spm. nr. 177).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet stilles på baggrund af nordisk instituts fagbeskrivelse for hold nr. 620, andendelsstudiet i dansk.

Det fremgår, at holdet i de to foregående semestre har beskæftiget sig med B.T.-klubbens kamp, krisen inden for jern- og metalindustrien, men at holdet imidlertid ikke nåede at skabe de nødvendige kollektive forudsætninger i form af en politisk-